RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2020/1792

af 16. november 2020

om AIEM-afgiftsordningen for De Kanariske Øer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 349,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Rådet, under hensyntagen til de strukturelle sociale og økonomiske begrænsninger i regionerne i den yderste periferi, herunder deres afsides beliggenhed, økarakter, lille areal, vanskelige topografiske forhold og deres økonomiske afhængighed af nogle få varer, vedtage særlige foranstaltninger, der navnlig tager sigte på at fastsætte betingelserne for anvendelsen af traktaterne i de pågældende regioner, herunder fælles politikker.

(2) Der bør derfor vedtages særlige foranstaltninger for at fastsætte betingelserne for anvendelsen af TEUF i disse regioner. Sådanne foranstaltninger skal vedtages under hensyn til de særlige karakteristika og begrænsninger i disse regioner, uden at de underminerer EU-rettens integritet og sammenhæng, herunder det indre marked og de fælles politikker.

(3) De Kanariske Øers økonomiske afhængighed af servicesektoren og især turismen, målt ved denne sektors andel af regionens BNP, udgør en betydelig begrænsning. Denne sektor spiller en betydelig større rolle i De Kanariske Øers økonomi end industrisektoren.

(4) Kombinationen af afsides beliggenhed og økarakter, der er typisk for øgrupper, begrænser den frie bevægelighed for personer, varer og tjenesteydelser og er De Kanariske Øers næststørste begrænsning. Øernes beliggenhed øger deres afhængighed af luft- og søtransport. Transporten til, fra og på denne afsidesliggende øgruppe med økarakter øger produktionsomkostningerne for de lokale erhverv yderligere. Produktionsomkostningerne er større, fordi disse transportformer er mindre effektive og dyrere end vej- eller jernbanetransport.

(5) Denne afsides beliggenhed fører også til højere produktionsomkostninger på grund af øernes afhængighed af import af råvarer og energi, nødvendigheden af at opbygge lagre og vanskelighederne forbundet med levering af produktionsudstyr.

(6) Markedets ringe størrelse og den begrænsede eksportaktivitet tillige med det forhold, at der er tale om en geografisk fragmenteret øgruppe, samt forpligtelsen til at opretholde diversificerede, små produktionslinjer for at opfylde et lille markeds behov begrænser mulighederne for at opnå stordriftsfordele.

(7) Det er i mange tilfælde vanskeligere eller dyrere at erhverve specialiserede tjenesteydelser og vedligeholdelsesarbejder på De Kanariske Øer og at videreuddanne mellemledere og teknikere, og det samme gælder mulighederne for at give opgaver i underentreprise eller ekspandere uden for det regionale marked. Desuden giver de begrænsede distributionsmuligheder anledning til opbygning af for store lagre.

([1]) Udtalelse af 6.10.2020 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

(8) På miljøområdet medfører bortskaffelsen af industriaffald og behandlingen af giftigt affald højere miljøomkostninger. Disse omkostninger er højere, fordi der kun findes genbrugsanlæg for visse varer, og fordi affald skal fragtes, således at det kan blive behandlet uden for De Kanariske Øer.

(9) Afgiften med betegnelsen »A*rbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias*« (»AIEM-afgiften«) er led i målsætningen om en autonom udvikling af industriproduktionen på De Kanariske Øer og en diversificering af De Kanariske Øers økonomi.

(10) Ved Rådets beslutning 2002/546/EF ([2]), der blev vedtaget i medfør af EF-traktatens artikel 299, blev Spanien bemyndiget til indtil den 31. december 2011 at indrømme fritagelser for eller nedsættelser af AIEM-afgiften for visse varer, der produceres lokalt på De Kanariske Øer. Bilaget til nævnte beslutning indeholdt en liste over varer, for hvilke der kunne indrømmes fritagelse for eller nedsættelse af afgiften. Forskellen mellem afgiftssatsen på lokalt producerede varer og afgiftssatsen på andre varer må, afhængigt af hvilken vare det drejer sig om, ikke overstige 5, 15 eller 25 procentpoint.

(11) Rådets afgørelse nr. 895/2011/EU ([3]) ændrede beslutning 2002/546/EF og forlængede dens anvendelsesperiode indtil den 31. december 2013.

(12) Rådets afgørelse nr. 1413/2013/EU ([4]) ændrede beslutning 2002/546/EF og forlængede dens anvendelsesperiode indtil den 30. juni 2014.

(13) Ved Rådets afgørelse nr. 377/2014/EU ([5]) fik Spanien bemyndigelse til indtil den 31. december 2020 at indrømme fritagelser for eller nedsættelser af AIEM-afgiften for visse varer, som produceres lokalt på De Kanariske Øer. Bilaget til nævnte afgørelse indeholder en liste over varer, for hvilke der kan indrømmes fritagelse for eller nedsættelse af afgiften.

(14) En grundig gennemgang af situationen bekræfter, at det er nødvendigt at imødekomme Spaniens anmodning om forlængelse af bemyndigelsen.

(15) Den højst tilladte differentierede sats, der må anvendes på de pågældende industrivarer, bør ikke overstige 15 %. I overensstemmelse med nærhedsprincippet bør de spanske myndigheder have mulighed for at træffe afgørelse om en passende procentsats for hver vare. Den tilladte differentierede afgiftsforskel bør ikke overstige de påviste ekstraomkostninger. Ikke desto mindre bør denne skattemæssige fordel være underlagt en årlig grænse på 150 mio. EUR, undtagen i behørigt begrundede tilfælde.

(16) I overensstemmelse med nærhedsprincippet og for at sikre fleksibilitet bør de spanske myndigheder have mulighed for at ændre listen over varer og deres tilladte differentierede afgiftsforskel for at afspejle de faktiske ekstraomkostninger, der er forbundet med at producere sådanne varer på De Kanariske Øer. I den forbindelse bør de spanske myndigheder have mulighed for at anvende lavere differentierede satser og fastsætte en minimumsafgift på visse varer, hvis det er nødvendigt, forudsat at alle ændringer er i overensstemmelse med formålet med artikel 349 i TEUF. Enhver ændring i listen over varer bør baseres på følgende kriterier for støtteberettigelse: der er en lokal produktion, og dens andel på det lokale marked udgør mindst 5 %, der forekommer en betydelig import af varer (herunder fra Spaniens fastland og andre medlemsstater), der kan gøre det vanskeligt at opretholde den lokale produktion, og dens andel på det lokale marked udgør mindst 10 %, og den lokale produktion er forbundet med ekstraomkostninger, der øger kostprisen i forhold til varer, der er produceret andre steder, og det gør lokalt producerede varer mindre konkurrencedygtige.

(17) De spanske myndigheder bør have mulighed for at afvige fra markedsandelstærsklen i behørigt begrundede tilfælde, som omfatter: arbejdskraftintensiv produktion, produktion, der på anden vis er af strategisk betydning for den lokale udvikling, produktion, der er eksponeret for konjunkturudsving, produktion, der er beliggende i særligt ugunstigt stillede områder, og produktion af medicinsk udstyr og personlige værnemidler, der er nødvendige for at håndtere sundhedskriser. Det bør være muligt for de spanske myndigheder at foretage ændringer i listen over varer og deres tilladte differentierede afgiftsforskel, forudsat at alle ændringer er i overensstemmelse med formålet med artikel 349 i TEUF.

([2]) Rådets beslutning 2002/546/EF af 20. juni 2002 om AIEM-afgiftsordningen for De Kanariske Øer (EFT L 179 af 9.7.2002, s. 22).

([3]) Rådets afgørelse nr. 895/2011/EU af 19. december 2011 om ændring af beslutning 2002/546/EF for så vidt angår dens anvendelsesperiode (EUT L 345 af 29.12.2011, s. 17).

([4]) Rådets afgørelse nr. 1413/2013/EU af 17. december 2013 om ændring af beslutning 2002/546/EF for så vidt angår dens anvendelsesperiode (EUT L 353 af 28.12.2013, s. 13).

([5]) Rådets afgørelse nr. 377/2014/EU af 12. juni 2014 om AIEM-afgiftsordningen for De Kanariske Øer (EUT L 182 af 21.6.2014, s. 4).

(18) Målsætningen om at fremme den socioøkonomiske udvikling på De Kanariske Øer afspejles på nationalt plan i formålet med AIEM-afgiften og fordelingen af afgiftsprovenuet. Der er juridiske forpligtelser til at indregne provenuet af AIEM-afgiften i De Kanariske Øers økonomiske og skattemæssige system og anvende dette provenu til en strategi for økonomisk og social udvikling gennem fremme af lokale aktiviteter.

(19) Fritagelserne for eller nedsættelserne af AIEM-afgiften bør finde anvendelse i syv år. For at sætte Kommissionen i stand til at vurdere, om de betingelser, der ligger til grund for bemyndigelsen, fortsat er opfyldt, bør de spanske myndigheder fremsende en overvågningsrapport til Kommissionen senest den 30. september 2025.

(20) Denne afgørelse gælder med forbehold af en eventuel anvendelse af artikel 107 og 108 i TEUF —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Uanset artikel 28, 30 og 110 i TEUF bemyndiges de spanske myndigheder til indtil den 31. december 2027 at indrømme en fuldstændig fritagelse for eller nedsættelse af afgiften med betegnelsen »*Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias*« (»AIEM-afgift«) for de varer, der er omfattet af de i bilag I anførte kategorier, og som fremstilles lokalt på De Kanariske Øer. Disse fritagelser eller nedsættelser skal indgå i en strategi for økonomisk og social udvikling på De Kanariske Øer og bidrage til at fremme lokale aktiviteter.

2. Anvendelsen af den fuldstændige fritagelse eller af den delvise nedsættelse som omhandlet i stk. 1 må ikke føre til forskelle på over 15 % for de varer, der er omfattet af de i bilag I anførte kategorier.

De spanske myndigheder sikrer, at den anvendte fritagelse eller nedsættelse for varer ikke overstiger den procentsats, der er strengt nødvendig for at opretholde, fremme og videreudvikle de lokale aktiviteter. Den tilladte differentierede afgiftsforskel må ikke overstige de påviste ekstraomkostninger.

3. Den skattemæssige fordel er underlagt en årlig grænse på 150 mio. EUR, undtagen i behørigt begrundede tilfælde.

Artikel 2

1. De spanske myndigheder udvælger varerne, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, under hensyntagen til følgende kriterier:

a) der er en lokal produktion, og dens andel på det lokale marked udgør mindst 5 %

b) der forekommer en betydelig import af varer (herunder fra Spaniens fastland og andre medlemsstater), der kan gøre det vanskeligt at opretholde den lokale produktion, og dens andel på det lokale marked udgør mindst 10 %

c) den lokale produktion er forbundet med ekstraomkostninger, der øger omkostningen sammenlignet med produktionen af varer andre steder, og det gør lokalt producerede varer mindre konkurrencedygtige.

2. De spanske myndigheder kan afvige fra markedsandelstærsklen, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), i behørigt begrundede tilfælde, som omfatter:

a) arbejdskraftintensiv produktion

b) produktion, der på anden vis er af strategisk betydning for den lokale udvikling

c) produktion, der er eksponeret for konjunkturudsving

d) produktion, der er beliggende i særligt ugunstigt stillede områder

e) produktion af medicinsk udstyr og personlige værnemidler, der er nødvendige for at håndtere sundhedskriser.

Artikel 3

Senest den 1. januar 2021 meddeler de spanske myndigheder Kommissionen den foreløbige liste over varer, for hvilke der indrømmes fritagelse eller nedsættelse. Disse varer skal være omfattet af de varekategorier, der er opført i bilag I. De spanske myndigheder kan foretage ændringer i listen over varer, forudsat at Kommissionen underrettes om alle relevante oplysninger.

Artikel 4

Senest den 30. september 2025 fremsender de spanske myndigheder en overvågningsrapport til Kommissionen, for at denne kan vurdere, om de betingelser, der ligger til grund for bemyndigelsen i artikel 1, fortsat er opfyldt. Rapporten skal indeholde de oplysninger, der er fastsat i bilag II.

Artikel 5

Denne afgørelse finder anvendelse fra den 1. januar 2021.

Artikel 6

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. november 2020.

På Rådets vegne
M. ROTH
Formand

BILAG I

LISTE OVER VARER, DER ER NÆVNT I ARTIKEL 1, STK. 1, I HENHOLD TIL VAREKATEGORIERNE HENHØRENDE UNDER POSITIONERNE I DET HARMONISEREDE SYSTEM

Landbrug, husdyravl, skovbrug og fiskeri

0203 0204 0207 0407 0603 0701 0703 0706 0708 0810

Råstofudvinding

2516 6801 6802 6810

Byggematerialer

2523 3816 3824 6809 7006 7007 7008 7009 7010

Kemikalier

2804 2807 2811 2828 2853 3102 3105 3208 3209 3212 3213 3214 3304
3401 3402 3406 3814 3917 3920 3923 3925 4012

Metalindustrien

7308 7309 7604 7608 7610 8415 8424 8907 9403 9404 9406

Føde- og drikkevareindustrien

0210 0305 0403 0406 0901 1101 1102 1601 1602 1702 1704 1806 1901
1902 1904 1905 2002 2005 2006 2007 2008 2009 2103 2105 2106 2201
2202 2203 2204 2208 2309

Tobak

2402

Tekstiler, læder og fodtøj

6109 6112

Papir

4808 4811 4818 4819 4821 4823

Grafisk produktion

4909 4910 4911

BILAG II

OPLYSNINGER, DER SKAL MEDTAGES I OVERVÅGNINGSRAPPORTEN, DER ER NÆVNT I ARTIKEL 4

1. Anslåede ekstraomkostninger. De spanske myndigheder indgiver en sammenfattende rapport, der indeholder tilstrækkelige data til at vurdere, om de ekstraomkostninger, der øger omkostningsprisen for lokal produktion sammenlignet med produktion af varer andre steder, reelt forekommer. Oplysningerne i den sammenfattende rapport skal som minimum omfatte følgende oplysninger, hvis disse oplysninger er tilgængelige: udgifter til input, udgifter på grund af for store lagre, udgifter til udstyr, flere arbejdskraftomkostninger og finansielle omkostninger. Disse oplysninger skal som minimum angives med reference til varekategorier, der henhører under positioner i det harmoniserede system i overensstemmelse med de fire cifre i den kombinerede nomenklatur.

   Denne rapport skal indeholde et resumé af resultaterne af udførlige ad hoc-undersøgelser om ekstraomkostninger, som Spanien fortsat skal udarbejde regelmæssigt.

2. Andre subsidier. De spanske myndigheder indgiver en fortegnelse over alle andre hjælpe- og støtteforanstaltninger, der mindsker operatørernes meromkostninger ved drift, som skyldes De Kanariske Øers status som region i den yderste periferi.

3. Indvirkning på det offentlige budget. De spanske myndigheder anfører i tabel 1 det samlede anslåede afgiftsbeløb (i EUR), der opkræves eller ikke opkræves i henhold til AIEM-ordningen.

Tabel 1

År (*)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Bemærkninger (**)
Udeblevne skatteindtægter (1)							
Skatteindtægter — import (2)							
Skatteindtægter — lokal produktion (3)							

Bemærkninger til tabel 1:

(1) »Udeblevne skatteindtægter«: det samlede afgiftsbeløb (i EUR), der ikke opkræves på grund af den beskatningsforskel, der anvendes for den lokale produktion (fritagelser/nedsættelser). På vareniveau beregnes dette beløb ved at multiplicere værdien af den solgte produktion på det lokale marked (dvs. fratrukket eksporten) med den anvendte beskatningsforskel. Efterfølgende beregnes indikatoren ved at addere det anslåede vareniveau.

(2) »Skatteindtægter — import«: det samlede afgiftsbeløb (i EUR), der opkræves for indførslen af afgiftspligtige varer.

(3) »Skatteindtægter — lokal produktion«: det samlede afgiftsbeløb (i EUR), der opkræves for afgiftspligtige lokale varer.

(*) Oplysningerne er muligvis ikke tilgængelige for alle de anførte år.

(**) Tilføj bemærkninger og forklaringer, hvis det er relevant.

4. Indvirkning på de samlede økonomiske resultater. De spanske myndigheder anfører i tabel 2 alle de oplysninger, der dokumenterer virkningen af de reducerede afgifter for den socioøkonomiske udvikling i regionen. De indikatorer, som kræves i tabel 2, henviser til de støttede sektorers resultater sammenlignet med de generelle resultater for regionens økonomi. Hvis nogle af indikatorerne ikke er tilgængelige, anføres alternative indberetningsdata om regionens samlede socioøkonomiske resultater.

Tabel 2

År (*)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Bemærkninger (**)
Regional bruttoværditilvækst							
— I de støttede sektorer (1)							

Samlet regional beskæftigelse							
— I de støttede sektorer ([1])							
Antal aktive virksomheder							
— I de støttede sektorer ([1])							
Prisniveauindeks — fastland							
Prisniveauindeks — region							

Bemærkninger til tabel 2:
([1]) »Støttede sektorer«: de økonomiske sektorer (NACE-definition eller tilsvarende), hvis produktion hovedsageligt (efter produktionsmængde) er omfattet af afgiftsfritagelser/-nedsættelser.
(*) Oplysningerne er muligvis ikke tilgængelige for alle de anførte år.
(**) Tilføj bemærkninger og forklaringer, hvis det er relevant.

5. Specifikationer for ordningen. De spanske myndigheder udfylder tabel 3 og 4 for hver vare (KN4, KN6, KN8 eller Taric 10, alt efter hvad der er relevant) og år (fra 2019 til 2024). Fortegnelsen omfatter kun varer, der drager fordel af differentierede afgiftssatser.

Tabel 3

Udpegning af varer og anvendte satser.

Støttede varer — KN-kode (4, 6, 8 eller 10 cifre)	År	Godkendt KN4-kategori ([1])	Kodespecifikationer ([2])	Ekstern afgiftssats ([3])	Intern afgiftssats ([4])	Anvendt beskatningsforskel ([5])	Bemærkninger (**)
	2019						
	2020						
	2021						
	2022						
	2023						
	2024						

Bemærkninger til tabel 3:
([1]) »Godkendt KN4-kategori«: den KN4-kategori, der er godkendt i denne afgørelse.
([2]) »Kodespecifikation«: hvis en differentieret behandling udvides til forskellige koder med ti cifre eller baseres på andre ad hoc-specifikationer for KN-/Taric-definitionerne.
([3]) »Ekstern afgiftssats«: den beskatningssats, der anvendes på indførsler.
([4]) »Intern afgiftssats«: den beskatningssats, der anvendes på lokal produktion.
([5]) »Anvendt beskatningsforskel«: forskellen mellem den eksterne og den interne sats.
(**) Tilføj bemærkninger og forklaringer, hvis det er relevant.

Tabel 4

Støttede varers markedsandel.

Støttede varer — KN-kode (4, 6, 8 eller 10 cifre) (*)	År	Mængde ([1])				Værdi (i EUR) ([2])			Bemærkninger (***)
		Lokal produktion	Enhed	Indførsler	Markedsandel (**)	Lokal produktion	Indførsler	Markedsandel (**)	
	2019								
	2020								
	2021								
	2022								
	2023								
	2024								

Bemærkninger til tabel 4:
(*) Den første kolonne bør være identisk med den forrige tabel for at muliggøre sammenholdning af data.
([1]) »Mængde«: i kolonnen »enhed« angives måleenheden (ton, hl, stk. osv.).
([2]) »Værdi«: for import er værdien sammenfaldende med beskatningsgrundlaget.
(**) »Markedsandel«: markedsandelen beregnes ved at fratrække eksporten af lokale varer.
(***) Tilføj bemærkninger og forklaringer, hvis det er relevant.

6. Uregelmæssigheder. De spanske myndigheder oplyser om eventuelle efterforskninger af administrative uregelmæssigheder, navnlig vedrørende afgiftsunddragelse og smugling, i forbindelse med anvendelsen af bemyndigelsen. De skal angive detaljerede oplysninger, herunder som minimum om sagens art, værdi og tidsperiode.

7. Klager. De spanske myndigheder oplyser, hvorvidt de lokale, regionale eller nationale myndigheder har modtaget klager over anvendelsen af bemyndigelsen fra enten modtagere eller andre.